

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ МЕРЕЖ ЯК ОЗНАКА «ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ»

Верютіна В.Ю.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В роботі наведено огляд багатогранних проявів інноваційних мереж, які набувають все більшого значення з виникненням так званої «економіки знань». Тема інноваційних мереж аналізується за допомогою різних об'єктивів, поєднуючи в собі теорію самоорганізації, теорію складності та останні розробки в економічній та соціологічній літературі з інновацій [1]. Метою статті є інтеграція цих різних перспектив для подальшої розробки основних підходів до загальної теорії інноваційних мереж. У цьому відношенні загальна модель інноваційних мереж застосовується до різних галузей промисловості та наукомістких бізнес-систем, які є основою інтернет-економіки. Історично, інноваційні мережі були створені у результаті тривалої співпраці між науковцями з різних дисциплін, включаючи теоретичну фізику, політологію, інформатику, соціологію та економіку. У той же час спосіб господарювання має змінюватися у відповідності до процесів модернізації та стрімкого прогресу. Найсучаснішим способом господарювання є входження або інтеграція до міжнародних виробничих мереж через включення до міжнародних ланцюгів створення доданої вартості та позиціонування своєї діяльності в таких мережах за рахунок належності до того чи іншого кластеру економіки. Отже змінюється весь економічний уклад, або відбуваються процеси, що приводять до зміни існуючої економічної парадигми. Інноваційні мережі та трансформація великих соціально-технічних систем добре ілюструється на прикладі комбінованої теплоенергетичної технології. Саме просування технологічної політики стає ключовою вимогою сьогодення. Як і інші сектори ринкової економіки, ринок технологічних інновацій може нормально розвиватися лише за наявності певних умов. Для його функціонування потрібна, перш за все, наявність різноманітних форм власності і створення ринкової інфраструктури. Слід зазначити, що інновації, будучи фактором економічного розвитку, виступають, перш за все, як особлива форма реалізації підприємницької активності [2].

Поєднуючи емпіричні приклади з теоретичними роботами з виникнення інноваційних мереж, можна визначити механізми та інструментарій, який може сприяти їх успішному розвитку та оцінці.

Література:

1. Savchenko Olga, Innovation processes in adverse institutional settings: connectedness and disconnectedness in three regions of Ukraine :Entrepreneurship, Innovation and Regional Development, Edward Elgar Publishing, Christos Kalantaridis, Svitlana Slava, Oleksandra Gumenna, Chenttenham, UK, Northampton, MA, USA, 2015 Part 1, pp.11-30
2. Верютіна В. Ю., Проривні технологічні інновації як драйвер економічного розвитку країни, Савченко О.І., Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ «ХПІ», 2018. – № 19 (1295). – С. 108-111